

освіти України / В. Г. Вікторов, В. В. Приходько // Філософія і політологія в контексті сучасної культури. Наук. журнал. - Вип. 2. – Д.: Видавництво ДНУ, 2011. – С. 70-81.

3. Закон України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 1.07.2014 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://kadrovik01.com.ua/regulations/8186/8187/460462>.

4. Приходько В. В. Макропедагогіка: важність макропедагогічних регуляторів для сучасної України / В. В. Приходько // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. – Вип. 117: Серія «Педагогічні науки». - 2014. - С.82-85.

5. Приходько В. В. Самоконтроль за навчальною діяльністю як важливий чинник освіти студента / В. В. Приходько // Філософські проблеми освіти : зб. наукових праць. – Вип. 1. – Дніпропетровськ : ДОІППО, «ІНФОНІПРО», 2011. – С. 150-160.

6. Приходько В. В. Стратегія реформи національної вищої школи : монографія / Приходько В. В. – Дніпропетровськ : Журфонд, 2014. – 460 с.

7. Приходько В. В. Умови, впливаючі на навчальну діяльність. «Образ», як механізм само управління навчанням студента / В. В. Приходько // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. - Вип. 107. – Т. 1. – Серія: Педагогічні науки. фізичне виховання та спорт. – Чернігів, 2013. – С. 50-52.

8. Требования к поступлению в университеты США [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://brnx.ru/usa/kak-postupit-v-universitet-ssha>.

Пронічкіна Анастасія Сергіївна,
курсант 1 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування

Науковий керівник –
доцент кафедри філософії та
політології факультету
економіко-правової безпеки,
кандидат філософських наук,
доцент **Підлісний М.М.**

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ХАРАКТЕРНИЙ ОБРАЗ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО: ДО ТА ПІСЛЯ РЕФОРМИ ОВС

Чи завжди реформування - це крок у правильному напрямку? Адже це достатньо складний та кропіткий процес. Незважаючи на це, 2 серпня 2015 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про Національну поліцію», що стало новою сторінкою для працівників правоохоронних органів та МВС в цілому.

Україна отримала унікальний історичний шанс: шляхом докорінної перебудови системи правоохоронних органів перетворити міліцію на орган, пріоритетним напрямом діяльності якого є захист прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань. Виконати це

завдання можливо лише завдяки вживанню заходів організаційно-правового, управлінського та іншого спрямування, пов'язаних з активізацією оперативно-службової діяльності, підвищенням правосвідомості осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, їх правової, етичної, психологічної та естетичної культури. При цьому реформування має спиратися на міжнародно-правові та європейські стандарти роботи правоохоронних органів. Водночас, необхідно враховувати зміни, що відбуваються в українському соціумі в умовах сьогодення, підвищення ефективності та публічності влади, забезпечення пріоритету прав і свобод людини і громадянина. Сама ж діяльність органів внутрішніх справ повинна стати складовою такої системи управління, яка була б найбільш працездатною та сприяла становленню України як сучасної, демократичної, європейської держави.

Останнім етапом розвитку міліції України був курс на вдосконалення оперативно-службової діяльності органів внутрішніх справ і підвищення рівня взаємодії їх структурних підрозділів у боротьбі зі злочинністю, зокрема з розкриття злочинів. У той час кримінальна міліція складалася з таких підрозділів: карного розшуку, боротьби з економічною злочинністю, оперативної служби, оперативно-технічних заходів, боротьби з кіберзлочинністю і торгівлею людьми, боротьби з незаконним обігом наркотиків, кримінальної міліції у справах дітей.

До реформування ОВС рівень довіри населення до працівника правоохоронного органу з часом постійно зменшувався, таким чином для оцінки населенням роботи правоохоронних органів домінуючим джерелом інформації про їх функціонування є телебачення та кіно. При цьому в якості ідеального типу виступає повністю змінений правоохоронець, який самостійно визначає міру узгодження закону та справедливості. Саме цей тип, за оцінками населення, не був характерним для органів правопорядку до реформи, тому що в пам'яті населення зберігся найпоширеніший негативний образ міліціонера, для якого властиві корупція, формалізм, використання свого посадового положення в корисливих цілях. У той же час після проведення реформи можна спостерігати різку зміну настрою населення до органів правопорядку, навіть не маючи об'єктивної можливості оцінити роботу поліцейських у зв'язку з відсутністю будь-яких дій з боку поліції, підсвідомо в українців збільшується рівень довіри до поліцейського. Так, на період серпня-грудня 2015 року рівень довіри у порівнянні з міліцією збільшився в 2,5 рази. Насамперед це викликано за допомогою ЗМІ та соціальної реклами, яка прямо стверджувала про можливість повного змінення «старої міліції» на «нову поліцію», яка вже не буде корумпованою, в якій не буде місця для формалізму та безчестя.

Але слід зазначити, що не можна оцінювати статус поліцейського та якість виконання його обов'язків беручи до уваги тільки довіру населення. Також слід вказати про внутрішньо-системну проблематику яка полягає у

роздутті штатної чисельності управлінського складу поліції а також відсутності належної взаємодії між окремими підрозділами Національної поліції. Проблема полягає в тому, що занадто багато робочого часу витрачається на внутрішню діяльність поліції, не пов'язану з безпосереднім виконанням обов'язків покладених на поліцію щодо забезпечення публічної безпеки і порядку, попередження та розкриття злочинів захисту прав, свобод та законних інтересів громадян. Дійсно не має сумніву що ключову роль в даному аспекті займають кадри поліції, але існує проблема у слабкій взаємодії між різними структурними підрозділами Національної поліції під час виконання спільних завдань, через що значно зменшується ефективність всієї роботи поліції.

Слід зазначити, що реформа - це розвиток, це крок вперед до побудови нової правової держави, так ми бачимо, що характерний образ міліціонера та поліцейського відрізняються вже на рівні підсвідомості, рівні суспільної довіри. Структура поліції відповідає нормам сьогодення і повністю здатна забезпечити нормальне функціонування та гарантувати виконання покладених на неї обов'язків.

Література

1. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. // *Голос України*. - 06.08.2015. - № 141-142.
2. Глухверя В.А. «Національна поліція, стан та проблеми реформування» Глухверя В.А. *Форум права* – 2016. № 5 С.20-23.
3. Чим відрізнятиметься нова поліція : головні факти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lviv.vgorode.ua/news/sobytyia/263243-chymvidrizniatymetsia-nova-politsiia-holovni-fakty>.
4. Плугатар Т.А. Проблема соціальної недовіри до працівників міліції України на сучасному етапі / Т.А. Плугатар // *Наука і правоохорона*. – 2013. – № 19. – С. 6-12.